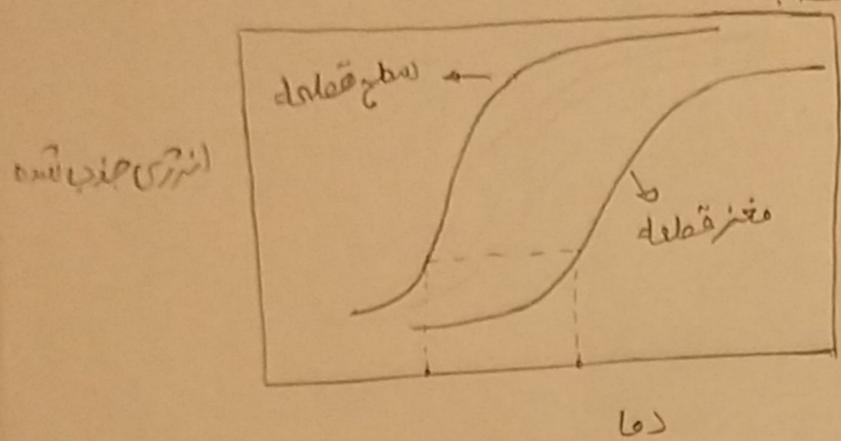
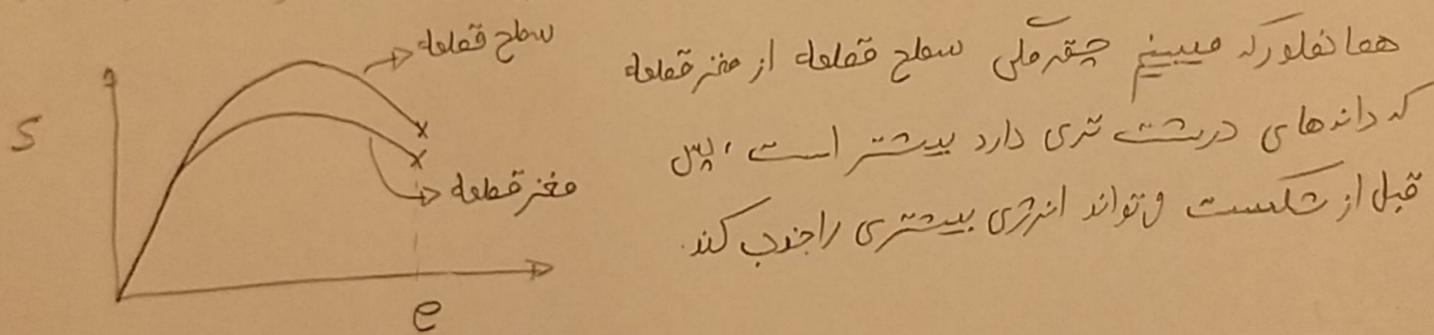

وقتی اندازه دانه افراش می شود یعنی در یک مساحت مخصوص تعداد دانه ها کاهش پیدا کرد و در نتیجه هر دانه های مانع حرکت نایاب جای های شورکاری نمی بیند و در نتیجه استحکام قطعه در مقترن قطعه در دهانی باشین کمتر از میزان بیرونی قطعه است.

دعا

هر چند تعداد دانه ها زیادتر شود یعنی مساحت هر دانه افزایش دارد و از طرف صدای کم هر دانه خود عوامل برای مانع شدن نایاب جای های استحکام قطعه افراش پیدا کند از طرفی با افراش تعداد دانه ها به دلیل آنکه هر دانه های زیاد شود علاوه بر این که هر دانه از ترکی در طاده به وجود بیاید هر دانه را در شرایط نسبتی و تقسیماتی دانه ها جلوی حرکت آنها را مسدود نمود

همانطوره میبینیم حجم میانی سطح قطعه از مقترن قطعه که دانه های درست تری دارد بیشتر است، پس قبل از تخلصت و تواند این ریز بیشتری را جذب کند

با کاهش اندازه دانه منحنی بالا (دعا - این ریز جذب شده) دهان DBTT آن پست جمیعته منتقل می شود و این یعنی دمای گزار از تردیدم در دهانها که باشین تری اتفاق لافتد - همین قدر این ریز که سطح قطعه جذب می کند در هنگام ساخت سسته از مقترن قطعه ای باشد